

РЕШЕНИЕ

№ 6662

гр. София, 12.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 15.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска

Анета Юргакиева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **8468** по описа за **2021** година докладвано от съдия Маргарита Немска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от АПК, във връзка с чл.63, ал.1 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от ЗД [фирма] срещу Решение № 20157866/15.07.2021 г. по НАХД № 3212/2021 г. на СРС, НО, 105 състав. С обжалваното решение е потвърдено Наказателно постановление Наказателно постановление № Р-10-86 от 08.02.2021 г., издадено от заместник-председателя на КФН, ръководещ Управление „Застрахователен надзор“, с което на дружеството на основание чл. 644, ал. 2, пр. 2 вр. ал. 1, т. 2 от КЗ, е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лв., за нарушение на чл. 108, ал. 1 от КЗ.

В касационната жалба са изложени доводи, че постановеното решение е незаконосъобразно поради неправилно тълкуване на материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения. Касационният жалбоподател твърди, че нарушението не е повторно, поради което е неправилна наложената с издаденото наказателно постановление санкция. Същият твърди, че в АУАН се съдържат факти за извършено нарушение по чл. 108 от КЗ, но няма данни да е налице предишно извършено нарушение от същия вид. Посочва, че процесното НП не съответства на фактическата обстановка, описана в АУАН, тъй като в него е посочено, че извършеното нарушение е повторно. Моли се обжалваното решение да бъде отменено, като бъде отменено и издаденото наказателно постановление.

В съдебно заседание касаторът не се представлява.

Ответникът – Комисия за финансов надзор – в съдебно заседание се представлява от юрк. Н., който оспорва касационната жалба и моли същата да бъде оставена без уважение. Моли да бъде потвърдено решението на СРС. Претендира разноски.

Софийска градска прокуратура се представлява от прокурор Ю., която счита касационната жалба за неоснователна.

Административен съд – София град, I касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационна жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е допустима за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

От фактическа страна районният съд е установил, че На 30.12.2020 г. в КФН, Управление „Застрахователен надзор“, постъпила жалба с входящ № 91-02-1391 от 30.12.2020 г. от А. Я. А., в която се съдържало оплакване за забавено изплащане на застрахователно обезщетение по предявена претенция № [ЕГН] от 21.09.2020 г. пред ЗД [фирма].

На 04.01.2021 г. с писмо на КФН № 91-02-1391 от 04.01.2021 г. били изисквани подробни писмени обяснения от ЗД [фирма] по повод на изложеното в жалбата и заверени преписи от всички документи по горната претенция.

На 08.01.2021 г. с писмо № 91-02-1391 от 08.01.2021 г. в КФН постипил отговора на ЗД [фирма] по поставените от КФН въпроси в писмото от 04.01.2021 г.

След проверка и анализ на предоставените от застрахователя документи по преписката било установено следното:

На 21.09.2020 г. пред ЗД [фирма], била предявена претенция от А. Я. А., за изплащане на застрахователно обезщетение в следствие на претърпяно пътнотранспортно произшествие (ПТП) на 19.09.2020 г., при което били причинени имуществени вреди на притежавания от нея лек автомобил марка „Мазда“, модел „Примац“, с рег. [рег.номер на МПС] . Щетата била заведена под № [ЕГН] от 21.09.2020 г.

Завеждането на претенцията към ЗД [фирма] било основано на сключен договор за застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, обективиран в застрахователна полица № BG/02/120000597928 със срок на покритие от 25.02.2020 г. до 24.02.2021 г.

На същата дата, 21.09.2020 г., собственикът на увреденото имущество, А. А., представил на застрахователя писмени доказателства, необходими за установяване на претенцията по основание и размер, както и бил извършен оглед на вредите на лекия автомобил .

На 24.09.2020 г. бил извършен допълнителен, втори оглед на автомобила от застрахователя, като след тази дата, от А. А. не били изисквани други доказателства, необходими за установяване на основанието и размера на претенцията съгласно чл. 106, ал. 3 КЗ.

С платежно нареждане от 07.01.2021 г. ЗД [фирма] изплатило на А. А., по предоставената от нея банкова сметка, сумата от 467,46 лева, представляваща застрахователно обезщетение по процесната щета.

При така установеното, на 13.01.2021 г., бил съставен Акт за установяване на

административно нарушение (АУАН) № Р-06-34 от 13.01.2021 г. АУАН бил съставен в присъствието на упълномощен представител на дружеството и връчен на последния. Въз основа на АУАН № Р-06-34 от 13.01.2021 г., било издадено НП № Р-10-86 от 08.02.2021 г.

Решението на СРС е валидно, допустимо и правилно.

Районният съд правилно е приел, че АУАН и НП отговарят на изискванията на чл. 42 от ЗАНН и чл. 57 от ЗАНН. В тях са посочени фактите, относими към установяване на нарушението и определяне на вида му, както и нарушената законова разпоредба. При съставянето им са спазени изискванията на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН. Същите са предявени по реда на чл. 43, ал. 1 от ЗАНН. АУАН и НП са съставени от компетентни органи. При издаването на АУАН и НП не са допуснати съществени процесуални нарушения.

В разпоредбата на чл. 108, ал. 1 от КЗ е предвидено, че застрахователят е длъжен да се произнесе по претенцията по застраховки по раздел I от приложение № 1 или по т. 1 - 3, 8 - 10 и 13 - 18, раздел II, буква „А“ от приложение № 1, които не са застраховки на големи рискове, в срок до 15 работни дни от представянето на всички доказателства по чл. 106, като: т. 1. определи и изплати размера на обезщетението или застрахователната сума, или т. 2 мотивирано откаже плащането. Съгласно чл. 496, ал. 1 от КЗ срокът за окончателно произнасяне по претенция по задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите не може да е по-дълъг от три месеца от нейното предявяване по реда на чл. 380 от КЗ пред застрахователя, сключил застраховката "Гражданска отговорност" на автомобилистите, или пред неговия представител. Според разпоредбата на чл. 108, ал. 3 от КЗ, когато не са представени всички доказателства по чл. 106 от КЗ, се прилага срокът по чл. 496, ал. 1 от КЗ. С оглед на изричното разграничение по чл. 108, ал. 3 от КЗ, при претенция по застраховка "Гражданска отговорност на автомобилистите", съгласно чл. 108, ал. 1 от КЗ застрахователят трябва да се произнесе по нея, в срок от 15 работни дни от представяне на всички доказателства по чл. 106 от КЗ, за установяване на основанието и размера ѝ.

Видно от събраните доказателства в хода на съдебното производство пред СРС, ЗД [фирма] не е изисквало допълнителни доказателства за установяване на основанието и размера на претенцията, поради което за дружеството е възникнало задължение в срок от 15 работни дни от представянето на всички доказателства по чл. 106 от КЗ да се произнесе по същата. Последното представено доказателство по претенцията е от 24.09.2020 г., поради което произнасянето е следвало да бъде направено не по-късно от 15.10.2020. Предвид това, настоящият решаващ състав намира, че не е спазен императивно установеният срок в чл. 108, ал. 1 от КЗ.

Правилен е изводът на районния съд, че извършеното нарушение е повторно по смисъла на § 1, т. 51 от ДР на КЗ. Видно от събраните в хода на съдебното производство доказателства, нарушението е извършено в едногодишен срок от влизане в сила на Наказателно постановление № Р-10-714/23.07.2019 Г., а именно 13.12.2019 г., с което е наложено наказание за същото по вид нарушение.

Съгласно чл. 644, ал. 2 от КЗ при повторно нарушение наказанието по ал. 1, т. 2 за нарушение на разпоредбите на КЗ е от 2000 до 40 000 лв. Определената имуществена санкция е в размер на 2 500 лв., като е ориентирана към законоустановеният минимум и същата не следва да бъде намалена.

С оглед формалния характер на извършеното нарушение и степента на засягане на

обществените отношения, касационната инстанция изцяло споделя доводите на районния съд относно неприложимостта на чл. 28 от ЗАНН към конкретния случай, поради което не намира за необходимо да преповтаря изложеното от него в тази насока.

С оглед липсата на други твърдения, представляващи касационни основания за отмяна на първоинстанционното решение, и с оглед предмета на касационната проверка, настоящият състав счита, че спрямо обжалваното решение не са налице касационни основания, които да налагат неговата отмяна.

Настоящият съдебен състав намира, че решението на първоинстанционния съд се явява правилно и законосъобразно постановено, поради което следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение на основание на основание чл. 63, ал. 3 от ЗАНН, във връзка с чл. 143, ал. 3 от АПК, определени на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, в размер на 80 лв.

С оглед изложеното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изречение второ ЗАНН, Административен съд София - град, XVIII касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20157866/15.07.2021 г. по НАХД № 3212/2021 г. на СРС, НО, 105 състав.

ОСЪЖДА [фирма] с ЕИК[ЕИК], с адрес: [населено място], [улица], представлявано от изпълнителните директори С. П. и К. К., да заплати на КФН сумата от 80 лв. /осемдесет/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.